

Art. 4. – Cererea de grațiere individuală, împreună cu actele anexate, se adresează Președintelui României și poate fi făcută de:

a) persoana condamnată, apărătorul ori reprezentantul legal al acesteia;

b) soțul persoanei condamnate, ascendenții, descendenții, frații, surorile ori copiii acestora, precum și aceleași rude ale soțului persoanei condamnate.

Art. 5. – (1) Cererea de grațiere conține în mod obligatoriu datele de identificare a persoanei condamnate și pedeapsa pentru care se solicită grațierea.

(2) La cererea de grațiere se anexează, în copie legalizată, hotărârea definitivă de condamnare, certificatul de cazier judiciar și, după caz, acte de stare civilă, certificate medicale, rapoarte de anchetă socială și alte acte pe care solicitantul le consideră necesare în susținerea cererii sale.

Art. 6. – (1) În vederea exercitării prerogativei de grațiere, Președintele României poate solicita, atunci când socotește necesar, avize consultative de la Ministerul Justiției, care este obligat să le înainteze în termen de 30 de zile de la data solicitării.

(2) De asemenea, atunci când consideră necesar, Președintele României poate solicita informații organelor administrației publice locale, conducătorului locului de detenție, organelor judecătorești și ale parchetelor, organelor de poliție și altor instituții publice, precum și comandantului unității, pentru condamnații militari.

Art. 7. – Decretul de grațiere se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 8. – Decretul de grațiere trebuie să conțină următoarele elemente:

a) datele de identificare a persoanei condamnate: nume, prenume, prenumele părinților, data și locul nașterii;

- b) elementele de identificare a hotărârii judecătorești de condamnare;
- c) pedeapsa aplicată de instanță, care face obiectul grațierii;
- d) modalitatea grațierii – totală sau parțială, indicându-se partea de pedeapsă grațiată, pentru grațierea parțială.

Art. 9. – (1) Prin decret se pot grația una sau mai multe pedepse.

(2) Grațierea individuală se acordă numai pentru pedepse privative de libertate. Dispozițiile prezentei legi privitoare la pedepse se aplică în mod corespunzător și sancțiunilor cu închisoare contravențională.

(3) Nu pot fi grațiate pedepsele deja executate, pedepsele a căror executare nu a început din cauza sustragerii condamnatului de la executare, condamnările cu suspendarea executării pedepsei, pedepsele complementare și cele accesorii.

(4) Grațierea individuală nu are efect asupra laturii civile și asupra măsurilor administrative pronunțate într-o cauză penală.

Art. 10. – În situația respingerii cererii de grațiere, actul de respingere va fi comunicat persoanei care a introdus cererea, în termen de 30 de zile de la data adoptării deciziei de către Președintele României.

Art. 11. – Grațierea individuală poate fi refuzată de către beneficiarul ei atunci când cererea a fost făcută de altă persoană. Această prevedere nu se aplică în cazul condamnatului minor.

CAPITOLUL III **Grațierea colectivă**

Art. 12. – Grațierea colectivă se acordă unui număr de persoane pentru condamnări determinate prin cuantumul pedepselor sau prin infracțiunile pentru care au fost pronunțate.

Art. 13. – (1) Grațierea colectivă poate avea ca obiect numai pedepse aplicate de instanță pentru fapte săvârșite anterior datei prevăzute în legea de grațiere.

(2) Atunci când legea de grațiere intră în vigoare înaintea rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, grațierea își produce efectele numai de la data rămânerii definitive a hotărârii.

Art. 14. – (1) În situația pluralității de infracțiuni pentru care s-au aplicat pedepse ce au fost contopite, obiectul grațierii colective îl constituie pedepsele aplicate pentru fiecare dintre infracțiuni, și nu pedeapsa rezultantă.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1), dacă pentru unele dintre aceste pedepse este incidentă grațierea, ele vor fi descontopite, iar dacă a rămas o singură pedeapsă din pedeapsa rezultantă, care nu este grațiată, va fi înlăturat și sporul eventual aplicat.

(3) Comutarea se poate face numai într-o pedeapsă mai ușoară, prevăzută de Codul penal, și numai în limitele stabilite de acesta.

Art. 15. – (1) În cazul inițierii legii de grațiere de către Guvern, sarcina elaborării proiectului de lege revine Ministerului Justiției.

(2) Direcția Generală a Penitenciarelor poate face propuneri motivate Ministerului Justiției în vederea inițierii unei legi de grațiere.

CAPITOLUL IV

Dispoziții comune

Art. 16. – (1) Grațierea este totală atunci când privește pedeapsa principală în integralitatea ei.

(2) Grațierea parțială poate privi o parte determinată din pedeapsă, o parte calculată prin raportare la pedeapsa în întregul ei, precum și restul pedepsei rămase de executat.

Art. 17. – Grațierea individuală se acordă necondiționat, iar grațierea colectivă poate fi acordată și condiționat.

Art. 18. – (1) Aducerea la îndeplinire a dispozițiilor legale privind grațierea se face de către judecătorul delegat, în conformitate cu art. 459 din Codul de procedură penală, și se pune în executare de către Direcția Generală a Penitenciarelor.

(2) Grațierea se aplică în termen de cel mult 48 de ore de la data publicării actului de grațiere în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 19. – Efectele grațierii sunt cele prevăzute de Codul penal.

Art. 20. – Grațierea nu împiedică exercitarea căilor extraordinare de atac de către condamnat, în condițiile legii, și nu poate constitui temei pentru respingerea acestora.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 21. – Dispozițiile prezentei legi se aplică numai cererilor de grațiere depuse după intrarea ei în vigoare, precum și cererilor de grațiere anterioare, dacă această reglementare este mai favorabilă.

Art. 22. – (1) Prezenta lege intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă Decretul nr. 302 din 1952 privind procedura grațierii, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 46 din 9 septembrie 1952.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 23 septembrie 2002, cu respectarea prevederilor articolului 74 alineatul (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Viorel Hrebenciuc

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 23 septembrie 2002, cu respectarea prevederilor articolului 74 alineatul (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

Doru Ioan Tărăcilă

București, 14 octombrie 2002
Nr. 546